

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo Presbytero. 111.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

factitum aut creatum, aut seruile natu-
ræ, ac non herilis & effectricis, ac regiæ ef-
fentiæ cognatum, & consubstantialem
Spiritum Sanctū esse doces? Nam si seruus
est, cum Domino minime numeretur. Si
creatus est, cū creatore minime coniunga-
tur. Cum eo porrò copulatus ac numerat-
us est, quandoquidem exacto huiusmo-
di rerum doctori Christo fidem adhibere
conuenit, de natura certò docenti; et si ti-
bi secus videatur, sapientiori scilicet viro,
ac maiori cælestium rerum cognitione
præditum te esse iactanti, vel, ut rectius
loquar, aduersus Deum impudenter ar-
gutanti.

Cratoni Monacho. 110.

*Quis de-
mum ve-
rus mona-
chus.*

Qui religiosam vitam profiteri studet,
ac salutis cupiditate flagrat, omnia, quæ in
ea dura & laboriosa sunt, quæcumque tan-
dem illa sint, prompto animo amplecti-
tur. Qui autem in religiosa exercitatione
ipsiusque ministeriis non pro merito suo
ac dignitate secum agi existimat, externo
fastu induitus est, quem deponere non po-
test, nisi illud meminerit, unde corpus ipsi
Genes. 5. ortum sit, & quod tandem reuertatur.

Genes. 5.

Zosimo Presbtero. 111.

Homo prophane, prophano modo Sa-
cerdotium accepisti, rem videlicet cæle-
stem pecunia suffuratus, nouimque Cai-
pham te præbens, vt qui res arcana & my-
sticas argento tibi comparatis. At spes est
te ad benignitatem migraturum. Contra-
rium enim tibi quicquam dicere nolo.

Eusebio Episcopo. 112.

Lepidè ac iucundè in ecclesia doces: at
vtinam potius vtiliter. Similis enim es cui-
dam in altum lapides iactanti, ac ruinæ
sux rectitudinem procuranti, eamque in
scipsum prouocanti. Nam si peccatorum
reprehensio in nobis ipsis per opera per-
spiciatur, non modò auditores quomodo
accelerat vivant, non prohibebimus, sed

αὐτοῦ σερικώσεως ἀποφάνοι, πᾶς δι-
δόσκοις ἐμβρόνητητε ποιτὸν, η κτίση,
η τῆς δουλιας φύσεως εἶναι, ἀλλ' ἔτης
δεσμοπηκῆς, καὶ δημιουργοῦ, καὶ βασι-
λίδος ψόντας συγγενές καὶ ὁμούσιον τὸ
πνεῦμα τὸ ἄγον. εἰ γὰρ δῆλον, μὴ
ἀριθμεῖσθα μετὰ τῷ δεσμότῃς. καὶ εἰ
κτίσμα, μὴ συγκεκριθεὶς τῷ κτίσῃ ἔννο-
ται δὲ καὶ συνελθυῖσι ἐπειδὴ τῷ δι-
κειβεῖ τῷ τοιόταν δογματιζῆ τῷ
χριστῷ πειθεῖσα γένεται, ἀσφαλῶς τὸ
περ τῆς οἰκείας ψόντας διδασκοντι, εἰ καὶ
σοὶ μὴ δοκεῖ τῷ σοφωτέρῳ τῷ γένεται
μᾶλλον τολμηρῶς ῥύσθενοντι καὶ θεό-

Kephartori monachῷ. p1.

Ο ἀσκησιας βυθόν μνος, καὶ σωτηρίας
ἐφιέμνος, πάντα τὰ αὐτῆς ὑπέπονα,
ὅποια καὶ δύο δὲ ἔν. τοιόταν δι-
σπάζεια. δὲ παρ' ὅλῃ τοιόταν εἴ-
τη ἀσκήσει, η τοιόταν αὐτῆς Διεγκονίας
οἰόμνος. τὸν ἔξω τύφον ἐκδέδυται, διὰ
τοποθεσίας ἀμύχανον, εἰ μὴ μήτιν ἔχει
τὰ σώματα, θεοὶ ὑπέτη, καὶ ὅπῃ παλιώ
απαλύει.

Zosimō πρεσβυτέρῳ. p1.

Ελαῖες ιερωσύνη ἀνέρως ἀνίερε,
ζεῆμασι κλέψας πράγμα ψεύτιον.
δεύτερος Καΐδαφας, ἀρνεώλαζά
τα ἀπόρρητα. ἀλλ' ἔτι εἰπεις μετα-
βαλέσθαι στοργής ζευσότητα. ενα-
ντίον γάρ πεπεινούσι οὐδὲ βούλοματι.

Eusebīο ὕποκρόπῳ. p1.

Διδόσκοις ἐπ' ὀκληρίσας περπίδως,
ἀλλ' εἴδε μᾶλλον εὐεργετικῶς. ἔοικε
γάρ πινοφόρος βάλλοντι λίθος. διά-
κοντι τῆς πλάσεως αὐτῷ τὴν εὐθύτητα, δι-
καὶ τούτην ἐφ' ἑστὸν περιπολεῖ-
ντο. δὲ γάρ τῷ ἀμαρτημάτων ἐλεγγέσσονται,
εἰ εὐήμαι θεωρεῖται Διός τῷ ἔργῳ
τὸς λόγος ἀρνούμνος οὐ μόνον τοὺς
ἀκρεα-